

NOTA

Tots els que vulgan rebre el Setmanari de L'IGNORANCIA p'és corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous,
Passa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

A Palma, cada número 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'50 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España... (3 mesos.... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

NOVIHIS PER FORSA.

(ACABAMENT.)

Quant una mare no està cegada per cap preocupació ni per cap interès material, comprenem molt bé que veji els resultats del matrimoni molt primé y milló que sa fiya que tal vegada té els uys cubèrts de passió y enamorament.

Comprenem molt bé que quant una mare estima de bònveres y obehint no més qu'à sentiments morals y a preceptes religiosos puga fins a cert punt oposarsè a n'es casament de sa séua fiya. Però negám absolutament y no podem comprendre de cap manera qu'una mare que vulga casá sa fiya per s'interès miserable de sa riquesa tenga dret a imposarsè are ni may. Es concedí lo contrari seria negá no sòls sa llibertat sinó sa consciència, no sòls s'amor sinó sa felicitat.

Aquest despotisme de certes mares hauria de desaparèixe, y fins sa lley, quant arriba es cas d'una oposició decidida, permèt sàbiament qu'un jutge entri, representant sa justícia mateixa, a dins sa família per sostreure a sa fiya que sòls ha trobat aculliment baix de sa lley. Y a n'aquest cas s'observa una cosa y es que sa lley no demana més qu'es consentiment, sense investigá els motius rahoables ó no rahoables d'els pares; observació que fa veure una vegada més qu'una mare no té dret d'oposarsè a sa séua fiya en res que sia voluntat clara y terminant séua, respècte a casaments.

Ademés, preguntau a totes aquestes mares si elles se casaren a n'es seu gust y quant eran joves si regoneixían aquest dret a n'els seus pares. La mitat vos contestarán que no. Ydò treguem sa derrera conseqüència diguent lo de Jesucrist: «si no están netes de pecat que no tiran sa primera pedra.»

Amb axó queda provat que no tenen dret.

No negám que totes no heu fassin per sa felicitat de ses fiyes, però concedim també qu'es pòden equivocar.

D'aquí se pòt molt bé deduhí, que sa fiya no té cap dever d'obehí a sa mare en aquesta qüestió de casament, per sa sencilla rahó de que sa mare no té cap dret a ferlè casá per forsa.

Allá ahont no hey ha dret no hey ha dever.

Axí heu diuen tots els missès que tenen es cap demunt es coll.

Are vé lo milló des sermó.

Donat es cas de que se duga a efecte es casament, ¿quina responsabilitat no contrèu devant Deu tant sa mare com sa fiya? Axó fins un cègo heu veu.

Es matrimoni a més d'essè sagrament es una institució social, principi y fona ment de sa família y trouch de sa bona sàvia qu'ha de corre per totes ses distintes branques de sa societat humana. Si aquesta sàvia es borda, si aquest fonament es fluix y no sòls fluix sinó fals, ¿cóm se pòt comprendre qu'es casament puga doná are ni may els resultats sanitosos y es profit que deu havè de dona? D'aquí provenen un sens fi de conseqüències que venen a reflectarsè demunt s'humanitat. Una fiya casada per forsa no pòt inspirá may a n'els seus infants aquell respècte y veneració a n'es seu pare, de sa manera com heu pòt fé una fiya casada per pròpia voluntat. ¿Amb quins uys ha de mirá sa qu'es mare per forsa a n'els fruits d'aquest amor forsa? Dirau que ses ilusions passen prest y qu'es temps tot heu compòn y que quant una jove arriba a certa edat compren es desbarat qu'hauria fet no obehint sa mare. Algunes n'hi ha qu'es tròban en aquest cas, però no totes ni la major part.

Y entrant de plè dins es cercle d'els sentiments humans, ¿Quantes llàgrimes que no tenen prèu, quants de sospirs no arreballa a la pòbre nina un matrimoni per forsa! Si demá es una mártir, si tota sa séua vida es una esclava, ¿a ne qui donará sa culpa més qu'à sa mare? Ademés si es marit veu qu'ella no l'estima, per forsa ha de sospitá que n'estima un altre; y d'aquí surtan els infèrns y renòns diaris que per desgracia es repeleixan amb freqüència dins

moltes famílies. D'aquí surtan els fiys mal educats p'es mal exemple d'els pares. Y d'aquí surtan finalment molts de xascos y micos tant per sa mare com per sa fiya.

Moltes mares se pagan de s'apariència y s'ostentació y creuen qu'un jove en aná ben vestit, (ó molt pollo com se diu a Ciutat) en dú grans anells y cadenes d'òr, en aná de balls y reunions, en fé papé (d'estrassa moltes vegades) devant tothom, en essè un jove de carrera (maldement no l'haja comensada ni pens comensarlè may), en essè d'una família que du cotxo ó té moltes corterades de terra; ja es pensan tocá amb un dit al Cel. ¡Y quantes vegades ses levites nòves tornan jachs curts y lluhents, coló d'ala de mosca! ¡Quantes vegades els puros de l'Havana tornan capsetes d'Estanch! ¡Quantes vegades ses corterades tornan cortons y ses possessions pisets! ¡Quantes vegades sa carrera torna un empleo de quinze duros que no bastan per sofrir! ¡Quantes vegades ses conductes des melge se reduheixen a un parey de barcelles de blat anual!

Y axó son els micos que s'en duan ses mares. No seria lo pitjó axó si al cap y a la fi resultás es marit un hòmo de bé. ¡Quantes vegades aquella política y cumpliment fi d'els pollos es torna en flastomies! ¡Quantes vegades aquell volè parti un caramèllo amb sa mare ó sa fiya quant festeljan torna un derroche amb so menjá! ¡Quantes vegades aquella copa d'anissat begut per forsa (llenguatge d'ells) es torna una borralxera contínua que los deshonna y los dú a la mòrt!

Y llavò després de casats, llavò vé es penediment y es refran «Quant sa fiya es casada llavò tot son partits.»

Devant Deu y tot lo mon una mare contrèu una responsabilitat que may se lleva de demunt. Sa fiya ha estat una mártir, sa fiya ha estat desgraciada y totes ses llàgrimes que brillan a n'els seus uys al besá els infants, han d'essè per forsa gotes de fel per sa mare.

Matrimòni amb amor es sagrament, matrimòni sense amor pòt essè fins un crímen.

Aquest amor ha d'essè pur, sant y segons sa lley de Deu y *solament* aquest pòt dú à sa felicitat des matrimoni; tot amor fals, tot capritxo injustificat, tota bona d'interés conduheix per fòrsa à sa desgracia.

Son y serán sempre pròves d'axò tots els matrimonis fets entre *novihis per fòrsa*.

BEL.

DESENGAÑY

D' UN ESTRAVIAT DE SA REL·LIGIÓ.

¿Que s' ha fet de l'alegría que tenia essent petit?
¿Que s' han fet aquelles ditxes que gosava? ¿j' han finit?

¿Còm es qu' are sempre, sempre tenci mon còr funest y trist?
¿Còm es qu' ara sa mèua ombra me causa horror si la mir?

¡Ay de mí! Jò bé puch riure; però may deix de senti els batechs del còr que 'm diuen: «Pena, pena mes,» seguit.

Res m'alegra y m'aconsola, res tròb que 'm fassa felís: tot, m'espanta, tot m'endòla, tot quant veix me fa entristir.

¡Ay de mí! ¿Qu'es lo que 'm passa?
¿Que sent à dins lo mèu pit?
¡Ay! sent un fòch que me crema, qu' afligeix mon esperit!

¿Que será que tots els vespres fantasmes negres soniy que 'm tiran fletxes enceses y m' atravessan lo pit?

¿Y perquè amb còrdes, me ferman y amb elles me fan seguir diguentmè amb veu tenebrosa: «Nòltros som els téus amichs»?

¡Ah! ¿será que per ventura amb aquests sòmits m'avis?
¿Será per ferme comprendre qu' els amichs m' están trahint?

¿Ó será per ferme veure, que m' han duyt per mal camí y qu' han estat sos conseys fletxes de fòch à mon pit?

Oh, Deu del Cèl, conech ar qu' en veritat es axí. desde es moment que vaitx pèdre la fè cristiana, he patit.

¡Y son ells que me robaren aquest tresòr benehit y que 'n revanxa escamparen dins lo mèu còr un verí!

¡Ah, amichs dolents de la tèrra, de la mèua honra botxins, robadors de ma alegría, Siau per mí malahits!

Y jò que sempre escoltava sos conseys, jònto de mí! essent unís hòmos tan cegos que no veuen lluny dos dits.

Ses costums relligioses les me feren avorri, y d'altres m'en feren prendre, que lo mèu còr han podrit.

Me feren cobrá gran òdi à m' espòsa y à mos llyv, y amistat amb altres dònnes que m' han deixat destruhit.

Me feren cobrá també rabi y envèja à n' els richs. ¿Y qu' he goñat amb tals còses? Essè més pòbre y més vil.

Y ara els hòmos de ca-sèua en veurèm fujan de mí, y tots els més calaveres se demòstran molt amichs.

¿Y amb aquestes coneixèuses he d' está fins à morí?
No, no, ja s' han acabades; no les vuy entorn de mí.

Desd' ara jò d' ells m' apart, còm amichs los despreihi, y còm à germans que son la fè en Deu sòls los desitx.

¿Quina mudansa tan gròssa qu' hey ha haguda dins mon pit!
¿Sent un aygo que m'apaga aquell fòch tan malahit!

Gracies vos don, jòh, Deu meu!
Gracies vos don, mercès mils. Per haverme despertat d'aquell sòmit intranquil.

Y ara amb cristiana venjansa amb còr humil vos suplich qu' à tots ells los desparteu donantlós vertadé avis.

Aquí 'm teniu plè de llágrimas, perdó de Vos necessit: heus promèt qu' ántes de pèdre la fè en Vos, me vuy morí.

Perque quant venga aqueil' hòra que 'm fuji mon esperit puga pegá sa volada cap al vòstro paradís.

FEROSTAS.

S' HOSTALET D' EN CAÑELLAS.

Ara fa vint anys que s' Hostalet era una petita possessió situada un quart lluny de Ciutat à sa carretera d' Inca amb una casa baixa de pagès y vuyt corterades de tèrra sembrada d' ametlès y figueres, que no bastavan per la vida d' una pòbre viuda qu' hey vivía còm à propietaria y qu' era mare de cinch infants. La pòbre era ja vèya y abans de

morí va fé cinch parts d' aquella possessió, una per cada infant, procurant que totes confrontassen à sa carretera, y los entregá sa tèrra. Cada infant procurá fé una ó dues cases à sa carretera, deixant un pas per podè entrá dins sa tèrra à conrarla. Aquests cinch passos foren després ses entrades de cinch carrés, quant tots ells resolgueren vendre sa tèrra en trasts per fé casetes de recreo. Sa vía férrea passava per sa part de dèrera y es veynat des carril continuá aquells carrés fins à sa vía, creuantlós amb un altre carré que los atravessás à tots. Per sa sèua part els cinch germans de s' Hostalet també senharen un altre travesia per aná d' un carré à s' altre, y à poch à poch tot aquell terré s' omplí de cases.

Uns quants protestants vejent que no hey havia Iglesia, y sí un Cassino y varies tavernes, volgueren evangelisá aquest caseriu y lo que lograren va essè despertá es sentiment relligiós des vecindari que va resòldre edificá una petita iglesia, la qual van acabant ja à petites sempentes, després d' haverhí dit sa primera missa ara fa uns quatre ó cinch anys. Es dia del Ram passat va essè es primé dia que d' aquesta iglesia sortí una processó per recorre tots aquells carrés y demostrá d' una manera pública y solemne sa relligiosidat qu' anima tot aquell vecindari y sa confiansa que tenen en que Deu los donará à tots prosperidat. Tant aquesta processó còm sa funció que després se celebrá dins de la Iglesia, foren molt lluhides, havent estrenat sa música composicions nòves de acreditats professors. Ara falta qu' es Cassino que tenen qu' es un edifici notable se converteixca prest amb una escola alhont tota aquella jovenèa aprenga de lletgi y escriure y els rudiments de les ciéncies necessaries per ferlós uns hòns menestrals.

¡Deu fassa que prest heu vejèm!

PEP D' AUBEÑA.

LA REDENCIÓ.

Imitació del himne *PANGE LINGUA GLORIOSI*.

Per tot amb gran alegría
Canta lo bòn cristiá,
La victòria qu' alcanzá
Jesús en la Creu un dia.

Condolit de s' hòmo el veu
Mòrt baix l' arbre del pecat,
Y sa vida li ha tornat
D' un altre arbre qu' es la Creu.

De Luzbel la traydoria
Molt burlada se quedá,
Quant Cristo li arrancá.
La presa que fòrt tenia.

Quant el temps se va cumplí
El Fill de Den devallá
Del Cèl y se va encarná
Per podèrnos redimí.

Petitonet el veureu
Aquell qu' à n' el Cèl no cap
Embolicat dins un drap
Cresquent per morir en Creu.

Cumplits los trenta tres aña
Aquest Cordero sagrat
Fonch à son Pare inmolat
Per pagá nòstros engaños.

Li daren à beure fèl;
Son còs quedá traspassat;
De la llaga del costat
Sortí llum que mos dú 'l Cèl.

Les téues rames inclina
;Oh Creu, arbre portentós!
Lo téu sant fruyt donamós
Qu' es del pecat medicina.

Tú ets l' arca salvadora;
El qui en tú s' abressará
De segú que no es perdrá
Dins esta vall pecadora.

Y vos, Santa Trinitat,
Pare, Fill y Esperit Sant;
Feys que visquem alabant
La vòstre suma bondat.

MESTRE GRINOS.

LA RESURRECCIÓ DE JESUCRIST

(Imitació de la sequencia VICTIMÆ PASCHALI.)

¡Oh, Cordero innocent!
per nosaltres inmolat,
ja vos veym resucitat
amb majestat imponent.

Mercè à vòstron sufriment,
nos veym ara redimits;
altre vòlta fets amichs
de Deu Pare omnipotent.

La mòrt envalentonada
pensava triunfá de Vos;
però 'vuy al mirarvós
se queda molt humiliada.

Magdalena amb gran dolor
son Deu anava à cercá
per tornarló embalsamá,
y el veu plé de resplandor.

Un àngel vestit de blanch
li mòstra los séus vestits
qu' encara estavan teñits
amb sa séua pròpia sanch.

Plé de glòria immortal
als Apòstols visitá
y à tots los aconsolá
amb cariño paternal.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Don Francesch Rosselló, President digníssim des *Círculo Mallorquí*, tengué s' amabilitat de convidarmós à n' es Concèrt Sacro que se va cantá el diumenge passat à sa vetlada.

Sentim que ses curtes columnes des nòstro setmanari no mos permeten doná una llarga ressenya de sa funció que res deixá per desitjá còm totes ses reunions que sòl doná aquesta Societat. Bastará dirvos que va essé una funció molt concorreguda, molt agradable, molt ben dispòsta y de gran lluhiment per sa Societat y per tots els señós y señoretas que hey prengueren part.

Donám les gracies à son President p' es bòn rato que mos proporcioná amb sa séua invitació y desitjam que no sia sa derrera.

**

Els hòmos veys no havían vist may un temps tan crú, ni tan plové, ni tan llampetjadó còm es que va fé dijòus decapvespre. Desbaratá sa processó y ses Cases Santes tengueren pòques visites ferm, perque no hey havia qui anás p' el mon. Ahí, Divèndres Sant dematí, seguía ploguent y ben carregat el Cèl; y els carrés còm à sopes escaldades.

**

En bòn Divèndres Sant hem vist trajinà carros per dins Ciutat, quant à fóra Mallorca ni els ferro carrils fan trens en semblant día.

¡Oh tempora! ¡oh mores! Que vòl dí en mallorquí:

¡Jò tench pòr d' els mòros!

**

Hey ha qualche vila dins Mallorca, ahont no' està cap mica en pràctica sa màxima cristiana de perdoná als nòstros inimichs y de fé bé à n' aquell que mos fa mal; ans al contrari sa venjansa es una arma corrent y ensalsada y hasta lligitimament entronisada, y s' egoisme y es ròbo, s' estafa, sa mentida, y altres delictes son virtuts sempre que se fassan baix de la capa de sa religió, y salvant ses apariències.

Qu' axò succeheixca no heu estrañám perque ses persones qu' haurían de doná a coneixe à tothom sa paraula de Deu, may fan cap doctrina à n' es pòble, y de aquí naxen la major part d' aquests mals que si no s' hi pòsa remey, prònte, serán causa de sa ruina de sa població. Y no hey poseu cap dupla. Es la veritat que vos dich y predich còm à derré día de sa Corema; y sino deixau fé es temps y veureu còses.

**

Cada dia, un poch abans d' arribá es derré tren, una partida d' atlòts sòlen

prendre per son conta s' Estació des carril y allà jogan y fan renou molestament ses persones que van à esperá qualcú, y no hey ha cap Municipal que los diga res, ni que solament se deix veure per aquells redòls.

Convendría que n' hi hagués qualcun qu' hey fés una mica d' ombra per evitá molesties à ses persones que ja los ha fuyt sa juguera.

**

De cèrt temps en aquesta part succeheixen ròbos misteriosos à Ciutat que fan está amb sos cabeyts drets.

Es derré d' aquests se va fé à n' es carré de l' Estrella, d' hont sense rompre cap pañy ni esbucá cap calaix varen trèure devés deu duros en *ferro y plata* deixant su devòra cubèrts de plata y altres alhaques.

Els lladres ningú sap qui son; de mòdo que l' amo d' els cèntims haurá d' estreñersé es cap y fersé contes qu' ha jugat à la Loteria y no ha trèt..... ni sisquiera els doblés de sa butxaca.

Si visquessem à altre part podríam dí jòsques d' España! però còm som à Mallorca, cada qual pòt dí lo que li pareixca.

**

P' el terme de Manacor caygué la setmana passada una gelada mascle que no va deixá ni faves, ni ametllons, ni uys vius à ses viñes y parres, que ja havían trèt. Donava llàstima es veure aquell gran fracás.

Aquesta gelada la veyan vení es vespre abans y ningú tractá de fé res per salvá sa cobita.

A fóra Mallorca s' en haurían anat à ferhí fum dins ses viñes y à posá en obra altres remeys qu' están acreditats. Però à Mallorca, els pagesos més mos estimám ocuparmós de llevarmós sa pell uns a n' els altres y de fundá per aquest fi moltes societats amb nòms estrambòtichs del Engaño, y del Embut, y del Modus-Vivendi, y de la Dinamita, etc.; que tractá de fé un bé general à tot el país y beneficiós à nòstros mateixos.

**

Hem vist qu' à Manacor están fent una plassa per vendre verdures y fruytes.

Mos agrada molt aquesta millora que reclamava ja imperiosament el séu vecindari, perque ses pòbres plasseres y madònes havían d' ampará s' aygo ó es sòl per podé vendre ses séues hortalisas; però no mos agrada massa ni es punt ahont l' han colocada ni sa forma pòbre y raquíca qu' han donada en aquell cobertis.

Creym que si s' haguessen prèss sa molestia de consultarhó à qualche persona artística de fóra vila, haurían pogut fé una còsa milló y més econòmica.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Dimenge de Pasco 5 d' Abril.

✠ LA RESURECCIÓ DEL SEÑOR
Y SANT VICENS FERRER, CONFESSÓ.

(B. P. en Sant Agustí.)

Coranthòres.—Comensan à Sant Jaume dedica-
des à la Resurrecció de Jesu-Christ.

Funcions amb Nostr' Amo.—Es decapvespre al
Socós, Sant Francesch, Sant Felip Neri, ses
Caputxins, Sant Geróni, Concepció y Santa
Magdalena: A s' horabaixa à Montission y à
Santa Eulalia.

Funcions.—Comunió general à la Mercè y à Sant
Cayetano. A Santa Creu, s' horabaixa, à Nòs-
tra Señora de Lourdes.

Costums.—Festa à Sant Vicens Ferrer d' Ivissa.
Processons à sa dematinada à La Seu y à
Santa Eulalia.

Efemerides.—1752. La Ciutat ha enviat dos
xabèchs à d' blat, perqu' es qu' hey ha à
Mallorca sòls basta per 15 dies. Molts diuen
que n' hi ha, però està en males mans.

—1755. Han ubert es pòrt d' Alcudia, tan-
cat desde 1715.

Temps.—Bòn temps encara que insegü.

Signes.—Els nins nats avuy sufriran moltes
tentacions; ses nines no serán may riques.

Dilluns 6.

SANT GUILLEM Y SANT CELESTÍ.

(✠ abans festa)

Coranthòres.—Segueixen à Sant Jaume.

Funcions.—A ses parròquies l' adoració de ses
rellíquies.

Costums.—Comensan els pancaritats.

Efemerides.—1752. Ses guixes anavan à 2 sous
s' aumut, els ciutrons à 5, els fasòls à 2 y 4
doblés, ses faves à 3. Tot anava carissim.

Temps.—Bòn temps.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en apogeo y
en Sagitari.—Els nins nats avuy serán va-
lents; y ses nines bones atlòles.

Dimars 7.

SANT EPIFANI, BISBE Y MARTIR.

(✠ abans dia de missa).

Coranthòres.—Acaban à Sant Jaume.

Funcions amb Nostr' Amo.—Dematinada els
combregas generals.

Funcions.—A les 7, s' exercici del Beato Alonso
à Montission.

Costums.—Processons d' els combregas generals
en totes les parròquies.

Efemerides.—1755. Va fè tant de vent que
tomà casi totes ses metles, ses garròves, y
sa flò de ses faveres. Ha tomat moltes olive-
res, auzines, pins y garrovés. Es mal qu' ha
fet passa de cent milia lliures.

—1756. A les 11 de sa nit s' esfondrà sa
capella de la Puríssima de Santa Eulalia.

—1775. Na Juana de Paguera matà s' hòmo
ajudada d' un cabo de milicies en la vila de
Calvià y el feren tròssos y el cremaren dins
es forn coguenthi es pá per desfressá es cas,
més es lleu y sa butza no volgueren cremarsé
y los fuguereu à enterrá y axò fonch causa
de descubrires. Aquesta Juana era molt her-
mosa y morí després penjada.

Temps.—3 Quart minvant à les 2:53 des cap-
vespre.—Perillan vents.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Capricor-
ni.—Els nins nats avuy serán embustersos;
y ses nines xerèques.

Dimecres 8.

SANT TIBURCI Y SANT PERPÉTUO.

(Se trèn ànima.)

Coranthòres.—Comensan à Sant Cayetano dedi-
cades à Sant Francisco de Paula.

Funcions amb Nostr' Amo.—Per la Immaclada:
à Santa Creu à les 7 y mitja, à Sant Miquel
à les 11, y à Sant Francesch à les 11 y un
quart. A Santa Magdalena à s' horabaixa.

Funcions.—A S. Jaume la Agonia del Redentor.
Costums.—Festa à la Mare-de-Deu del Cocó de
Lloseta. Es molt concorreguda.

Efemerides.—1749. Tercera festa de Pasco; gran
processó del Sant-Cristo de Sant Nicolauet
véy en rogativa per aygo.

—1757. Una señora d' un capitá de dragons
ha tengut 5 criatures, 3 vives y 2 mortes.

Temps.—Segueix sa tendència à vents

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Capricor-
ni.—Els nins que neixerán avuy serán bòn
comerciants; y ses nines capbuides.

Dijòs 9.

STA. MARIA CLEOFÉ Y STA. CASILDA.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Cayetano.

Efemerides.—1742. Se comensaren ses òbres
de reparació y modificació de la casa de ses
comèdies, que desde l' any 1745 servia de
corté de soldats, essent Religidors Don Juan
Salas y Don Geróni Morell. Costaren més de
3000 lliures, y sa primera companyia qu' hey
representà aquest any tenia per actora prin-
cipal à Isidora Quirante.

Temps.—Regularment vents.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Capricor-
ni.—Els nins nats avuy serán bòn per jut-
ges; y ses nines virtuoses.

Divendres 10.

SANT MACARI Y SANT EZEQUIEL.

Coranthòres.—Acaban à Sant Cayetano.

Funcions amb Nostr' Amo.—l' el Còr de Jesús:
à Sta. Creu, Sant Jaume, Sant Miquel, Sant
Nicolau y la Mercè, à s' horabaixa.

Funcions.—A Sant Francesch y à Sant Miquel
p' el Còr de Jesús à les 5 y mitja. Comunió
general à Montission. A Sant Jaume à les 6.
A Sant Felip Neri à les 6 y mitja. A Sant
Cayetano à mitx dia.

Efemerides.—1749. Gran processó de S. Fran-
cesch amb la Puríssima y el tabernacle de
plata perque Deu aliví Mallorca de sa pèste
qu' hey ha.

—1775. Bendició de sa nova iglesia provi-
sional d' els Caputxins feta en les cases del
Bordell.

Temps.—S' aclareix.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Sagitari.
—Els nins qu' avuy neixerán serán bòn per
teatro; y ses nines bones cantarines.

Dissapte 11.

SANT LLEÓ EL MAGNE, PAPA Y DOCTÓ.

Coranthòres.—Comensan à Sant Antoni de Pa-
dua dedicades à la Divina Pastora.

Funcions.—A la Seu I. P. à la Puríssima.

Efemerides.—1758. Mataren à Pollensa una
guardia de cavall de la Ronda des Tabach.
D' ell no han trobat més qu' es capell y es
cavall l' han trobat dins una cinia foradat de
bales.

Temps.—Podrá essé que plòga.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Acuari.—
Els nins qu' avuy neixerán serán bòn per
anticuaris; y ses nines prudents.

PORRÓN-FUTES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—¿Còm ets tan caperrut, Xesch?
SEMBLANSES.—1. En qu' acaba amb punta.
2. En que diu martiri.
3. En que diu rosari.
4. En qu' aguanta un ciri.

XARADA......—Ram.

PREGUNTA......—Un gall.

CAVILACIÓ......—Simonet.

FUGA......—Sant Antoni va per mà
sonant una campaneta,
y amb sa seua guitarreta
tots los peiros fa ballà.

ENDEVINAYA.—Un cireré.

GEROGLIFICH.

R : J
ó Paig

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assemblan els carrés en Dijòs
Sant à la mar?
2. ¿Y sa Casa Santa à una malalta?
3. ¿Y la Sanch à n' es prèmi gròs de sa Loteria?
4. ¿Y La Sala amb so pòrt de Palma?

XARADA

En Tomen avuy que es tot
lo que hey ha primera pòt
perque segona quant passa
pues tersa els papés que vol.

PREGUNTA.

¿Amb quina paraula des Pare-Nòstro sembran
els llauradós es blat?

ETNECIV LAUCSAP.

CAVILACIÓ.

GRA O NEU

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

B.n .rbr. .s .l g.r.v.
q.. t. g.r.r.v.s t.t l' .ny
q..nt l. c.y.n s.s d' .ng. .ny
j. t. s.s d. l' .ny q.. v.

ENDEVINAYA.

Som malahida y cercada;
consol des gènero humá,
verinosa y estodiada,
y amb so prèu pòbre ni rich hey ha.

UN SANTAMARIÉ.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

4 ABRIL DE 1885

Estampa de sa Viuda y fijos d' En P. J. Gelabert